

כלב־זאב מעורב שחור, ובורגני, כלב ג'ינג'י קטן וחמוד. בכלוב שמעל לארון מצפצפות להן ללא־הרהר שתי ציפורים נדירות ביופיו, ובתוך סלסלת־קש מתנמר נמת לה אמה־חטולה ששמה קוצי, על שיבעת גוריה.

קירותיו של החדר מכוסים בתמונות, בתוך ארגזים צבועים צהוב מונחים ספי־רים, ועל הפטיפון הסטריאו־פוני מסתחרר בנחת תקליט של שירי־חזנות מסורתיים. טראודי וחיים אהבים את הדרם. מדי יום הם משפרים ומשפצים את מראהו. טראודי תופרת וילונות, חיים צובע את המרפסת, שותל עציצים ומתקן את המעקה, או משחק שח עם ידידיו.

שעות אחדות כיום מבלים השניים במר־פאתם, יש להם חוגי־לקוחות קבוע.

כששואלים את חיים על עיקריה של תורת הריפוי הטיבעי, הוא מסביר: „עיקרה של התורה הוא לגייס כוחות־ריפוי הי מצויים בגוף האדם, לעודד ולהסתמך עליהם, ולא לערב בצורה גסה תרופות חזקות מבחוץ, המוציאות את גוף האדם מאיזונו לזמן ארוך.“ תורה זו מעוררת עדיין, אצל אנשים רבים, אי־אמון. ד״ר נצה, חלוץ המרפאים הטיבעוניים בארץ, האמין בזה — אבל הוא נפטר.

על־מנת להעלים את החשד, ולעזור לי־אנשים להבין את עיקרי שיטת הריפוי הטיבעי, מקיים חיים הרצאות. הוא מרצה

גורי גר זוג מוזר

לפני גשות ויצי, למשל, ולא אחת הוא נתקל בהתנגדות קשה. כמו באותה הרצאה שקיים בביתה של פעילת ויצי אמידה, ישבו להן ה„ווייבערס“ מסביבו, לגמו בני־חזתא מסיפלי־הקפה וזללו עוגות־קדם, ושאלתן הראשונה אל המרצה הצעיר היתה: „יש לך תעודה שלמדת את ה־מיקצוע באוניברסיטה?“ חיים הירצה זמן רב, אך לבסוף יצא בתחושה כי דיבר אל חלל ריק. אותן נשים משועממות חשדו בו כי הוא אינו רציני, לא האזינו לו כלל, מהיגם שטאטום ובורגני, שגילו אליו

בעין מזויינת

מביט חיים ברנשטיין דרך הזכוכית־המגדלת ומאבחן, לדבריו, סימפטומים של מחלות בעורת סימנים המופיעים בגלגל־העיין. הסגולה לחיים ארוכים, לטענתו, היא השלווה, מתת שבה ניחנו רק מת־מעט.

לה הסבר מדעי למרות שהזכוכית עזמה, „לפי התורה הסינית יש בגוף האדם נקור דות מסוימות המצויות על האיברים הי פנימיים. לכל אבר יש מערכת נקודות, שכאשר מחברים אותן נוצר מסלול. הי אנרגיה בגוף זורמת בי־12 מסלולים, וכש־לוחצים על הנקודות הללו אפשר להשפיע על איברים מסויימים.“

גם חיים וגם טראודי אינם מוכנים לערוב כי ירפאו כל מחלה, אך יש מספר מחלות שהם הצליחו, לדבריהם, לרפא, והם משוכי־נעים כי יצליחו בכך גם בעתיד. הטבע, לטענתם, עומד לצידם.

השיטה הסינית

מופעלת על־ידי טראודי, כשהיא מרפאת חולה בשיטת־הריפוי הסינית, שעדיין לא הוטברה מב־חינה מדעית במערב. המחטים הדקות ננצות בעורת שפופרת חלולה, המפזרת את הכאב, כך שלא יתרכז במקום אחד. בתמונה מימין: הזוג בביתו, עם החטולה קוצי.

צאה מכך הפרעות בקצב של הלב. היא הגיעה למצב של כימעט הסתיידות־עורקים, כעבור חודשיים של טיפול הגיעה למצב של אחוז־שומן נורמלי, והפרעות בקצב הלב נעלמו. ריפאנו אותה בעורת דיאטה, עישיב־מרפא, וטיפולי־מים.“

טראודי וחיים עובדים יחד. הם משוחחים עם החולה, בודקים אותו, ולפעמים מתעו־רים ביניהם חילוקי־דעות, אך אלה מיק־צועים, לא מהותיים. לצורך עבודתם הם נעזרים בספרות עניפה בגרמנית ובאנגלית. אומר חיים: „אינני דורש מאיש להאמין בשיטת הריפוי הטיבעי. אני מבקש רק שיתנו לי לרפא, אם זה עוזר. הבעיה של להאמין נעלמת. אם זה לא עוזר, אין צורך להאמין. אחרי הכל, נטורותופיה אינה דת.“

עם שיטות־הריפוי של השניים נימנות שיטת־הריפוי העתיקה של כוסות־הרות, ו־שיטת המחטים הסיניים.

מסביר חיים: „שיטת המחטים הסיניים היא שיטה עתיקה, שעד חיום לא נמצא

להרצאה. לא הוסיפו רצינות לאירוע. אך כל זה אינו מרפה את ידיו של חיים. בדרכי־שלו הוא מסביר לחולה הי פוטנציאלי את עיקרי התורה, מנחה אותו להשתמש בתרופות הנמצאות במזון עצמו או באיון תרופות המצויות במים, בצורת אמבטיות. הוא משתמש בכוח הגלום בידיו כשטראודי עוזרת על־ידו, ושניהם מבצעים יחד עיסויים בשיטה אינדיאנית.

ריפוי בדרך

הטבע

ב דרך־כלל מגיעים אל טראודי ואל חיים, לדבריהם, אותם אנשים שי־הגיעו אל סף הייאוש, מאחר שאמצעי־הריפוי המקובלים הכזיבו אותם. „כמו, למשל“ מספר חיים, „אותה אשה שהגיעה עם אחוז־שומן גבוה בדם, וכתר

המוסיקה

היא אהבתה הגדולה ביותר של טראודי טדלבקטי, המנגנת בחליל באופן מיקצועי ואף נתנה רסיטלים כשלמדה בגרמניה